ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **M. J.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 6. 2017, č. j. 78 Ad 29/2016 - 63,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 20. 5. 2016, č. j. X, přiznala žalobci od 18. 5. 2016 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 5 210 Kč měsíčně. Ve svém rozhodnutí žalovaná vycházela z posudku lékaře MUDr. P. O., CSc., který konstatoval dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, kvůli kterému poklesla jeho pracovní schopnost o 35 %. Je tudíž invalidní v I. stupni. Jako den vzniku invalidity lékař stanovil den 2. 4. 2016.

[2] Proti rozhodnutí žalované podal žalobce námitky z důvodu zhoršení svého zdravotního stavu, pro které není schopný práce, a proto pro něj není dostačující výše jemu přiznané částky. V námitkách požadoval obnovení podpůrčí doby pracovní neschopnosti nebo upravení stupně invalidity dle jeho skutečného zdravotního a pracovního omezení.

[3] Žalovaná rozhodnutím ze dne 20. 9. 2016, č. j. X, změnila své předchozí rozhodnutí tak, že zamítla žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek

podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, a od 10. 10. 2016 mu odňala invalidní důchod postupem podle § 56 odst. 1 písm. c) a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. V rozhodnutí tentokrát vycházela z nového posudku MUDr. V., která posoudila stav žalobce tak, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu sice poklesla jeho zdravotní schopnost, ale pouze o 20 %. Lékařka konstatovala, že předchozí odborné posouzení bylo nadhodnocené, a proto jeho výsledek nelze potvrdit. Závěrem uvedla, že žalobcův stav na základě jejího posouzení neodpovídá invaliditě. Žalovaná považovala posudek lékařky za přesvědčivý a úplný a námitkám žalobce nevyhověla.

II.

[4] Proti rozhodnutí žalované o námitkách podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který jí rozsudkem ze dne 19. 6. 2017, č. j. 78 Ad 29/2016 - 63, vyhověl, zrušil rozhodnutí žalované o námitkách a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

[5] Krajský soud se nespokojil se závěrem lékařky MUDr. V. především z důvodu jeho odlišnosti od posudku MUDr. O., CSc., a vyžádal si odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ústí nad Labem (dále jen „komise“). Komise nově posoudila celkový stav žalobce, pokles jeho zdravotní schopnosti a datum vzniku případné invalidity. Z obsahu posudku krajský soud zjistil, že komise posoudila zdravotní stav žalobce na základě jeho vyšetření, předložené dokumentace a odborných lékařských nálezů. Komise z uvedených materiálů vyvodila, že k datu napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní ve smyslu § 39 zákona o důchodovém pojištění a jednalo se o invaliditu I. stupně. Zároveň se komise neztotožnila se závěrem posudkové lékařky, MUDr. V., o poklesu pracovní schopnosti žalobce o pouhých 20 %.

[6] Žalovaná při ústním jednání navrhla důkaz srovnávacím zdravotním posudkem. Krajský soud jej však neprovedl, protože shledal, že původní posouzení zdravotního stavu v prvostupňovém správním rozhodnutí bylo řádné, vzhledem k jeho totožnosti s posudkem komise. Nesprávné bylo až hodnocení v námitkovém řízení před žalovanou, které krajský soud posoudil jako nedostatečné a zlehčující stav žalobce. Naopak posudek MUDr. O., CSc., a komise považoval za úplný a správný.

[7] Krajský soud z uvedených důvodů zrušil napadené rozhodnutí žalované kvůli rozporu skutkového stavu, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, se spisy, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V závěru rozsudku krajský soud žalovanou vyzval, aby v novém rozhodnutí vycházela z toho, že žalobce byl k datu žalobou napadeného rozhodnutí invalidním v I. stupni s tím, že tento stav nepochybně trval už od 2. 4. 2016.

III.

[8] Žalovaná (dále „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[9] Stěžovatelka nejprve poukázala na to, že podle krajského soudu při novém rozhodování musí stěžovatelka vycházet ze zjištění, že žalobce byl k datu napadeného

rozhodnutí invalidní pro invaliditu I. stupně a tento stav nepochybně trval už od 2. 4. 2016. Při vyslovení tohoto právního názoru krajský soud dle svého tvrzení vycházel ze závěrů komise. Ta však ve výroku uvedla jako den vzniku invalidity 9. 6. 2016. Jádrem sporu je tedy podle stěžovatelky určení dne, od kterého byl žalobce shledán invalidním.

[10] Stěžovatelka zdůraznila, že krajský soud v odůvodnění uvedl, že komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidním ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž se jednalo o invaliditu I. stupně se vznikem 2. 4. 2016. Při porovnávání posudku komise a rozsudku krajského soudu stěžovatelka shledala rozpor v jejich určení dne vzniku invalidity. Krajský soud podle jejího názoru považuje za tento den vzniku invalidity již den 2. 4. 2016, zatímco komise až den 9. 6. 2016.

[11] Stěžovatelka dále upozornila, že z posudkového zhodnocení komise, resp. ze specifikace konkrétních nálezů významných pro posudek, nezjistila, jak a na základě jakých posouzení a podkladů komise dospěla k datu 9. 6. 2016. Podle jejího názoru již tyto důvody nasvědčují tomu, že tento stěžejní důkaz není úplný a přesvědčivý, tedy že se krajský soud nevypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Stěžovatelka sama pátrala po tom, jak komise toto datum určila, a došla k závěru, že datum 9. 6. 2016 se objevilo mezi námitkami žalobce ze dne 21. 6. 2016 v souvislosti s dokladem od MUDr. P. V posudku komise však tento doklad zmíněn není.

[12] Vzhledem k výše uvedenému není z rozsudku srozumitelně jasné, proč krajský soud změnil datum vzniku invalidity, když uvedl, že posudek komise je úplný a přesvědčivý, a proč se vůbec nepozastavil nad tím, že datum vzniku invalidity není v posudku vůbec nijak zdůvodněno. Podle stěžovatelky krajský soud dostatečně nepřezkoumal zjištěný skutkový stav, protože neprovedl další dokazování za účelem zjištění rozhodného dne, ke kterému vznikla invalidita žalobce, a nenechal komisi vypracovat doplňující posudek.

[13] Z těchto důvodů stěžovatelka navrhovala, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

IV.

[14] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti připomněl, že mezi ním a stěžovatelkou jde o antipatii ze strany stěžovatelky. Ke stanovení dne vzniku invalidity na 2. 4. 2016 uvedl, že jde o termín určený v posudku ze dne 21. 4. 2016 posudkovým lékařem MUDr. O., CSc., který posuzoval jeho zdravotní stav v řízení v prvním stupni. Podle žalobce stěžovatelka pouze hledá způsob, jak oddálit rozhodnutí krajského soudu, když nemůže napadnout meritum věci, tedy odejmout nárok na výplatu invalidního důchodu. K datu 2. 4. 2016 vznesl nárok na invalidní důchod a MUDr. O., CSc., jej k tomuto datu potvrdil. Závěrem se žalobce ohradil vůči tomu, že stěžovatelka napadá nejasnosti v určení data vzniku invalidity a zároveň sama v kasační stížnosti nesprávně označila krajský soud jako Krajský soud v Ostravě. V návrhu stěžovatelky viděl pouze hledání podružného důvodu pro pokračování v křivdách. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby byla kasační stížnost zamítnuta.

V.

[15] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[16] Kasační stížnost není důvodná.

[17] Nejvyšší správní soud se zabýval námitkou nesouladnosti rozsudku krajského soudu s posudkem komise v otázce datu vzniku invalidity žalobce. Stěžovatelka v kasační stížnosti tvrdila, že krajský soud při určení data vzniku invalidity nevycházel z posudku komise, když určil za datum vzniku invalidity den 2. 4. 2016, zatímco komise den 9. 6. 2016. Ze soudního spisu vyplývá, že posudek komise obsahuje na přední straně základní informace o posudkových lékařích, posuzovaném žalobci, předmětu jednání a dále výrok a jeho stručné odůvodnění. Zde je také uvedeno: *„Vznik: 9. 6. 2016“*. Na straně 2 se pak nachází shrnutí průběhu celého předchozího řízení. Po shrnutí výsledků prvního posudku MUDr. O., CSc., ze dne 21. 4. 2016 je v rámci této části dále uvedeno následující: *„[d]en vzniku invalidity stanoven 2. 4. 2016“*. Tato část pak pokračuje popisem dalšího průběhu případu. Krajský soud ve svém rozsudku na stranách 5 a 6 uvedl: *„Na základě uvedeného komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidním ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž se jednalo o invaliditu I. stupně se vznikem 2. 4. 2016“*.

[18] Nejvyšší správní soud tedy souhlasí, že v posudku komise byl v otázce data vzniku invalidity určitý rozpor. Krajský soud si ovšem vyžádal odborný posudek nikoli proto, aby určil datum vzniku invalidity, o němž ve správním řízení nebylo sporu, jako tomu bylo např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2005, č. j. 4 Ads 32/2004 - 69, nýbrž proto, aby určil, zda se má v otázce míry poklesu pracovní schopnosti žalobce přiklonit spíše k závěrům MUDr. V. nebo k závěrům MUDr. O., CSc. Za této situace bylo pro krajský soud podstatné, že se komise shodla se závěry MUDr. O., CSc., právě v této klíčové otázce míry poklesu pracovní schopnosti žalobce. Otázka určení data vzniku invalidity nebyla předmětem sporu a vnitřní rozpornost posudku komise v této otázce, která je ostatně vysvětlitelná pouhým překlepem při vypisování úvodní strany posudku, proto nezakládá ani nepoužitelnost posudku, a přeneseně ani nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nesrozumitelnost. Krajský soud opakovaně uváděl jako datum vzniku invalidity den 2. 4. 2016 odpovídající jak odůvodnění posudku komise, tak posudku MUDr. O., CSc., k němuž se přiklonil v oné klíčové otázce míry poklesu pracovní schopnosti žalobce. Podle Nejvyššího správního soudu tak nemá stěžovatelkou zdůrazňovaná vada posudku spočívající v nedostatečném odůvodnění určení data vzniku invalidity vliv na schopnost posudku komise působit jako platný důkaz před krajským soudem, a tudíž ani na zákonnost samotného rozsudku. O rozhodné otázce ohledně určení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce totiž nejsou v posudku komise a v napadeném rozsudku krajského soudu žádné pochybnosti.

[19] Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti posuzuje zákonnost rozhodnutí krajského soudu a nikoli vnitřní sourodnost, komplexnost a souladnost samotného posudku komise coby jednoho z důkazů. Chybějící odůvodnění určení data vzniku

invalidity v posudku komise, ze kterého krajský soud ve svém rozhodování vycházel, tak nezakládá nezákonnost samotného rozsudku.

[20] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[21] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože nebyl v řízení před Nejvyšším správním soudem zastoupen, takže mu žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. září 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu